

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Iris in circuitu throni visa, divinam misericordiam, per Virginem Deiparam
in humanum genus effundendam, significat, cap. 16

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

3. Bernar-
dini. Se-

quod S. Bernardinus Senensis tom. 2. conc. 51. art. 3. cap. 1. *Tanta*, inquit, *fuit perfectio Vir- ginis, ut soli Deo cognoscenda referretur, juxta illud Eccle. 1. ipse creavit illam in Spiritu sancto, vidit, dinumeravit, & mensus est, scilicet ipse Deus.* ita S. Bernardinus,

Eccles. 1.

Respondemus ultro concedendo Virginis præstantiam à nobis perfectè cognosci nequa- quam posse; verùm id, quod pro nostra tenui- tate de illius admirabili potius, quàm enarra- bili dignitate cognoscimus, magis Dei glo-

riam majestatem, ejusque attributa, quàm ul- lam puram creaturam manifestare. Cùm igitur ita singulariter Dei gloria in Virgine præ alijs resplendeat, mirum non est si dicamus per illam Deum peculiari ratione innotescere, at- que cognosci, ac proinde ab ea denominari, & significari, quod in Apocalypsi adumbratum videtur, cum nomine sedentis in Throno (per quem Virgo subintelligitur) Deus exprimi vo- luerit.

IRIS IN CIRCVITV THRONI VI.

sa diuinam misericordiam per Virginem Deiparam in huma- num genus effundendam sig- nificat.

CAPVT XVI.

Apoc. 4.

TERTIUM, quod de Throno Dei in Apo- narrat S. Joan. *Et iris, inquit, erat in cir- cuitu sedis similis visioni smaragdina:* quod Deiparæ, ad quam Throni significatio- nem pertinere dicimus, optimè congruere ex ijs, quæ afferemus, manifestum fiet. Et quam- vis per Iridem hoc loco, juxta varias Inter- pretum explicationes, varia quoque intelli- gantur, ut lib. 1. de septem Principibus Ange- lorum cap. 15. diximus: Nobis tamen ex Am- brofij in Apoc. 4. & aliorum sententia proba- bilius videtur, per Iridem diuinam significari misericordiam: Iris enim communiter diui- næ misericordiæ symbolum dicitur, cum à Deo in signum fœderis post diluuium homi- nibus data fuerit; Diuina porro misericordia ad Dei providentiam, quam ipse Deus in hac visione, ut c. 2. diximus circa Ecclesiam suam præcipuè præferebat, in primis spectat, & I- ridis typo commodissimè exprimitur, quæ ta- meti varijs coloribus sit insignis, ut est apud Poëtam.

Ambros.

Iris diui-
nam mise-
ricordiam
significat.

Gen. 9.

Mille trahit varios aduerso sole colores.

Virgil. 5.

AEned.

Iris Apoc.

4. cur simi-

lis ma-

regio.

Glossa.

Psal. 41

Hæc tamen, quam circa Dei sedem vidit S. Joannes, smaragdinum colorem, viridem, & oculis gratissimum referebat, quod Dei mise- ricordia internos eam contemplantium ocu- los, ut ait Glossa, terecet, atque soletur, viren- tem in hominibus spem alat, juxta illud Psal. 41. *Ego autem sicut oliua fructifera* (quæ typus etiam est misericordiæ) *in domo Dei speras in misericordia Dei in aeternum: Sedem verò Dei*

ambire visa est, quod misericordia Dei ad omnes undequaque ab ipso Deo optimo bono- rum omnium largitore abundè conferatur. Meritò igitur Dei Thronus, hoc est Virgo bea- tissima, Iridis ambitu, hoc est diuinae miseri- cordiæ complexu circumdatur, tum quod mi- sericordiæ virtus ejus viscera intimè penetrarit ad eò copiosè, ut matrem misericordiæ eam effecit: tum quod ipsa signum fuerit diuinæ misericordiæ, ejusque apud Deum præcibus, & meritis diuina misericordiæ in omnes homines copiosè effundatur, ita ut etiam ipsa met Deipara per Iridem interdum significetur: quem- admodum Iris è nubibus Cæli Noe, & universis hominibus in signum fœderis est data, & diui- næ clementiæ spem, & monumentum extulit, quod respiciens Deus sempiterni fœderis re- cordaretur, ne diluuiò deinceps terram disipa- ret, atque deleret: Ita Virgo sanctissima olim in Incarnatione filij Dei signum fuit misericor- diæ à Deo collatæ in humani generis redem- ptionem, quæ per Christum Virginis filium effecta est. Fuit enim veluti altera columba ex Arca Noe: sic enim eam vocat Damasc. orat. 2. de dorm. propter suam simplicitatem, atque in- nocentiam, & quia Spiritui sancto consecrata erat. Similiter & Bonauent. in specu. cap. 8. columba quoniam eolumba fidelissimè redijt ad Noe: arca Noe Coruo enim qui non redijt, Eam assimilari figurat. docet: *Fuit inquit, velut altera columba, ramū oliuæ, quæ symbolum est etiam misericordiæ, ut di- ni, virentibus folijs portans, ex quo intellexit Noe cessasse*

cessasse aquas diluuij. Nam ipsa Christum nobis detulit fontem misericordiae, signum, & causam nostrae ex peccatorum diluuiio salutis, eadem quoq; Virginem veluti myticam Iridem etiam nunc respiciens Deus, precibus ejus placatus, poenas, quibus peccatores justè dispendendi forent, reuocat. Ad hoc spectans Ephraim. Andr. Cretenfis orat. de Annunc. cum Deipara loquens: *alue diuinæ cum hominibus reconciliatio.* & S. Bernardinus Sen. tom. 3. ser. 1. de nom. Mar. art. 1. c. 3. *Ipsa, inquit, est arcus foederis sempiterni, ut non in excusatur omnia caro, quia illum genuit, qui fecit utraq; unum, faciens pacem, ut reconciliet ambos in uno corpore Ephes. 2. hæc ille. & S. Antonin. 4. par. tit. 15. c. 44. §. ult. introducit Virginem Angelis loquentem. Ego ut arcus apparitam in conspectu ejus, indeque recordatus foederis sui repropitius est ei, ne dissipet mundum. Ita S. Antoninus, ut meritò de ea dictum videatur Eccl. 43. *V. de arcum, & benedic eum, qui fecit illum, valde speciosus est in splendore suo, gyravit caelum in circuitu gloria sua, manus excelsi aperuerunt illum.* Quæ omnia licet vera sint: ut tamen in explicatione initio capitis allata persistamus, qua per Iridem, diuinam misericordiam intelligi diximus, illud animaduertere oportet, hanc Iridis cum Dei throno, quem ambit, diuinæ tenet misericordiae cum Deipara, quam undiq; circumlat, conjunctionem, in hominum omnium inaccessibilem odoris flagrantiam, atque suauitatem efficere. Et enim ex contactu arcus celestis, & aliquos arbores reddi odoratas testatur Aristoteles lect. 12. probl. nu. 3. *Maximè, inquit, ubi Aspalathus est, aut genus ex his aliquod, quorum flos suauiter olet.* hæc Aristoteles, cuius rei causam ibi reddere conatur, De h. c. eod. Plinius lib. 12. c. 24. *In eodem, inquit, tractu Aspalathus nascitur spinosa canuda magnitudinis arboris modica, flore roseo radiæ ejus unguentis expicitur: tractus in quocumque fructu curuetur arcus celestis, eandem quasi Aspalatho suauitatem odoris existeret, sed in Aspalatho inenarrabilem. hæc Plinius. At B. Virgo Aspalatho propter odorem suum affinitatur, Virgini enim ab Ecclesia illud Ec-**

cle. 24. accommodatur: *Sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans odorem dedit loco* autem balsami Septuaginta græcè in editione vaticana habent ἄσπυλαθες & ita etiam legit Rabanus, vt videre est in notis in versione Septuaginta Latina editionis vaticanae in eundem locum. Et certè quæ Plinius in Aspalatho memorat, Virgini optimè congruunt, candor, humilitas, flos rosæ similis, vnguentum medicum ex eius radice; in celestis enim Domini Virgo radices, pietatis mittit. Præcipuè autem quia ad rem nostram facit suauolentia illa, quam ex arcus celestis, seu Iridis, misericordiae nimirum diuinæ contactu adipiscitur: quo circa Virginis precibus cum odore gratissimo fructus ad nos diuinæ misericordiae plurimus dimanat: etenim vera est sententia illa Eccl. 35. *Speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis quasi nubes pluuit in tempore sic citatis.*

2. Duo autem in prælectoria agenda sunt: primum de eximia Virginis erga omnes misericordia: Alterum quo modo per Virginem Dei misericordia in omnes effundatur. Et quod spectat ad primum de Virginis misericordiae, immensitate; qua, Matris misericordiae, nomen inuenit, Ecclesia in celeberrima precatio, quæ incipit: *Salus Regina, quam toties usurpat, eam sic inuocat: Salus Regina mater misericordia, Vita dulcedo, & spes nostra salus, & alibi sic eam orat.*

*Maria mater gratia,
Mater misericordias;
Tu nos ab hoste protege,
Et hora mortis suscipe.*

Nazianzenus in Tragedia de Christo patiente, per misericordiam Deiparæ omnibus satis testatam, & illustrem, sic eam precatur.

*Tueri me, atque ab aeterno offere
Igne, & tenebris per fidem, qua iustior
Sum factus, & per gratiam tuam inclinatam,
Qua iustitiam vlla notior nobis fuit.*

Bernardus singulari affectu Virginem prosequens ser. 1. de Assumpt. *Matrem misericordiam appellat. & ser. 4. de Assumpt. Quis, inquit, misericordia tua, O benedicta, longuissimam, & genis immensitatem, sublimitatem, & profundum quæ mensurari non potest, inuestigare? nam longitudo eius usque in d. & no. & altitudo eius replet orbem terrarum, ut sua quoque misericordia plena sit omnis terra; sit & sublimis, & profunda eius: Constante superna inuenit restoratione, immensa.*

Ephraim.
And. Cre.
S. Bernardinus.
Ephes. 2.
S. Antonin.
Genes. 9.
Eccl. 43.
Planta ex Iridis contactu odorantem conuoluit.
Aristot.
Plinius.
Aspalathus quid sit.
B. Virgo Aspalatho.

Eccl. 24.
Septuaginta.
Rabanus.
Plinius.
Eccl. 35.
Quia in hoc capitulo agenda.
Offic. Eccl. B. Virgo mater est misericordia.
Nazian.
Bernard.
Misericordia B. Virgo.

profundum eius sedentibus in tenebris, & umbra
mortis obtinuit redemptionem : & supra idem
Bernardus dixerat : Sileat misericordiam tuam,
Virgo Beata, si quis est, qui invocatum te in neces-
sitatibus suis sibi meminerit defuisse : nos quidem
servuli tui ceteris in virtutibus congraudemus si-
bi, sed in hoc potius nobis ipsis, laudamus virgini-
tate, humilitatem miramur, sed misericordia mi-
seris sapit dulcius, misericordiam amplectimur
charius, recordamur sapienter, crebrius invocamus.

Bonauent. hæc Bernardus. His consonat Bonauent. qui in
spec. B. Virg. cap. 5. Quis, inquit, Maria immen-
sitatem dimensus est, nisi ille solus, qui ipsam non
solum in gratia, & in gloria, sed etiam in miseri-
cordia tam altissimam, tam latissimam, tam pro-
fundam operatus est. idque probat ex citatis
verbis Bernardi scilicet. 4. de Assumpt. Petrus
Pet. Dam.

Bernard. Damianus serm. 1. de Natiui. Virg. eandem al-
loquens: non conuenit, inquit, tanta miseri-
cordia nostram tantam miseriam obitusse, quia esse
subtrahit gloria, reuocat natura non enim ita
memoraris iustitia Dei solius, ut misericordiam
non habeas: neque ita es impassibilis, ut sis incom-

Bonauent. passibilis, hæc Damianus. S. Bonauent. in Lita-
nijs B. Virg. vocat eam fontem misericordie, pie-
tatis latitudinem orphanorum, mammillam par-
uulorum, & consolationem dicit afflictorum. &
in Hymno, Te Matrem Dei laudamus: Veniam
misericordie appellat. & in spec. B. Virg. cap. 8.
Misericordiam Virginis existentis in caelo ma-
iorem esse affirmat, quam fuerit dum esset in
terris, eique accommodat illud Ruth 3. Bene-
dicta filia priorum misericordiam posterore sup-
erasti: Magna, inquit, fuit erga miseros miseri-
cordia Maria adhuc exulantis in mundo: sed multo
maior erga miseros est misericordia eius iam re-
gnantis in caelo: Maiorem per beneficia innume-
rabilia nunc offendit hominibus misericordiam,
quia magis nunc videt innumerabilem hominum
miseriam: unde pro splendore prioris miseri-
cordie fuit Maria pulchra ut luna: pro splendore
vero posterioris misericordie est electa ut sol: nam
quemadmodum sol lunam superat magnitudine
splendoris: sic priorum Maria misericordiam supe-
rat magnitudo posterioris: Quis est, super quem sol
non luceat? Quis est, super quem misericordia
Maria non respiciat? aucti quid de hoc Bernar-
dus sentiat, ait enim sic, Quemadmodum sol oritur
super bonos, & malos in aëre: sic Maria pra-
terita non discutit merita, sed omnibus se se exora-
bilem, omnibus clementissimam, praebeat: omnium
denique, necessitatibus amplissimo miseretur affectu.

Cant. 6. Misericor-
dia Virg.
assumit
tur sol, &
luna.
Bernard.
ser. signu
mag.
Matth 5
B. Virgo
assimila-
tur multo-

Idem c. 7. Maria, inquit, plena est unctio, mi-
sericordia, plena oleo pietatis: unde signata esse
potest in illa muliere, cui omnia vasa facta sunt
miraculose plena oleo, sicut ei praeixerat Elisaeus:
huius mulieris vasa sunt affectus, desideria, & ba-
neficia, quae omnia oleo misericordiae plena sunt in
Maria. hæc Bonauent. Gerion tract. 6. super
Magnificat de Virginis assumptione agens,
Deiparæ accommodat illud Affueri ad Esther:
Quis vis Esther Regina, etiam si dimidiam par-
tem egis petaris, dabisur tibi: ait enim Re-
gnum Dei duobus contineri, potestate, & mi-
sericordia, iuxta illud Psalm. 61. Duo hæc audi-
ui quia potestas Dei est, & vis Domine miseri-
cordia: potestate igitur Deo remanente miseri-
cordiam communicasse matri, sponsæque
regnanti, ideoque Virginem quodammodo
diuisum cum Deo imperitium habere, ac pro-
pterea ab ecclesia Matrem, ac Regnam miseri-
cordiæ appellari. Idem Gerion inter alia
misericordiae opera à Virgine exhibita, repo-
net illud, quod in sua assumptione, ut præ cre-
ditur, purgatorium euacuauit ex speciali Dei
privilegio, quod ipsum docet Raulinus tom. 2.
concionum de Sanctis serm. 45. Hinc Bernar-
dus serm. Signum magnum ait peccatorem ve-
reri posse accedere ad Deum, qui ignis consu-
mens est: ne quemadmodum fuit cera à facie ig-
nis sic pereat ipse à facie Dei, & mox: Quid, in-
quit, ad Mariam accedere trepidet: humana fra-
gilitas? nihil austerum in ea, nihil terribile: tota
suauis est, omnibus offerens lac, & lanam, & infan-
tibus: Quae ad eam pertinet plena omnia pietatis, &
gratia, plena sunt mansuetudinis & misericordiae:
Denique omnia omnibus facta est: sapientibus, &
insipientibus copiosissima charitate debitorum se-
fecit, omnibus misericordia sinu aperit, ut de ple-
nitudine eius accipiant uniuersi ita Bern. idem, vi-
scera misericordiae: quae sunt in Virgine eadem ac-
cepisse astruit à Christo, qui pater est miseri-
cordiarum: sermone enim i. Dominicae post-Christi
piphan. Compassus est, inquit, Mater Iesu in nu-
ptijs Cana Galilee coram verecundis, qui vinum Bernar-
dus non habebant: sicut misericors, sicut benignissima: Ioan. 2.
Quid de se pietatis procederet, nisi pietas: nome-
qui pomum in manu sua tenuerit dimidia die, ro-
liqua diei parte pomum seruabit odorem? Quantum
igitur viscera illius virtus pietatis affectu, in quibus
nouem mensibus requiescit? Nam & ante mentem
repleuit, quam ventrem, & cum processit ex utero,
ab animo non recessit. hæc Bernardus. Qui-
dem

Gerion
Esther 7.
B. Virgo
quemadmodum
diuisum cum Deo
regnam
habere.
Psalm. 61.
Raulinus
Bernardus
Psalm. 67
B. Virgo
misericordiam à
Christo

Hugo de S. uictore dem repetit sermo. 1. de Assumpt. & Hugo de sancto Victore in sententiis: Maria, inquit, stella est, ideo peccatores quasi in nocte à Maria consolantur.

S. Brigitta & Agnes. 3 In S. Brigittæ revelationibus lib. 3. cap. 30. S. Agnes laudes Deiparæ enarrans S. Brigittæ: Habuit, inquit, Maria laetitudinem excedentem hoc est misericordiam, Nam sic pua, & misericors fuit. & est, & maluit omnes tribulationes sufferre, quam quod anima non redimeretur, uinc autem communis filio non obliuiscitur inuata bonitatis sua, sed ad omnes extendit misericordiam suam, etiam ad pestimos, ut sicut sole illuminantur, & inflammantur caelestia, terrestria, sic ex dulcedine Maria nullus est, qui non per eam si possit, sentiat pietatem. hæc ibi.

Iob. 31. Misericordia in uirgine cre- uis ab infantia sua Offi. Eccl. me crevit mecum miseratio, & de utero matris mea egressa est mecum: quando magis de B. Virgine dicemus misericordiam, quæ cum aliis uirtutibus in sua immaculata Conceptio ne ei infusa fuit, semper in immanitudo creuisset, præsertim, quia, ut supra dicebat Bernardus: Christus, qui filius est Patris misericordiarum, & cui proprium est misereri semper & parcere, nouem mensibus in eius utero fuit, eiusq; consuetudine, & convictu triginta tres ipsos annos coniunctissimè usus est, ideoq; multo magis Deip. misericors est effecta, nõ secus, ac qui cum liberali eversatur liberalitatem addidit. Et uerò de muliere illa forti apud Salomonem, in qua Virgo adumbratur, sic legimus Prouerb. 31. Lex clementia in lingua eius, quod si Prouerb. 16. dicitur: Clementia eius (id est Regis eujuslibet) quasi imber serotinus: quanto magis de Virginis clementia prædicabimus esse ueluti imbrem serotinum nimirum grauissimum diu expectatum terræ sterili, atque aridæ uulnissimum, eamq; ad fecunditatem frugum irrigantem: quæ omnia in hominibus per Virginis clementiam spiritaliter effici uideamus.

Prouerb. 31. Prouerb. 16. Clemensia Virg. imber serotinus.

Virgo est quasi oliua speciosa in campis. Hinc est, quod Virginis misericordia uariis symbolis exprimitur; Virgo enim sanctissima à Georgio Nicomediensi oratione de oblatione Oliua fructifera nuncupatur, & ex Hugoñe, Carthufiano, S. Antonio 3. par. summe theologice tit. 32. cap. 4. §. 3. eidem Virgini accommodat ab Ecclesia illud Ecclesiastici 24. Quasi oliua speciosa in campis: etenim oliua pacis, ac misericordiae est symbolum, juxta illud Poëtae.

4. Hinc est, quod Virginis misericordia uariis symbolis exprimitur; Virgo enim sanctissima à Georgio Nicomediensi oratione de oblatione Oliua fructifera nuncupatur, & ex Hugoñe, Carthufiano, S. Antonio 3. par. summe theologice tit. 32. cap. 4. §. 3. eidem Virgini accommodat ab Ecclesia illud Ecclesiastici 24. Quasi oliua speciosa in campis: etenim oliua pacis, ac misericordiae est symbolum, juxta illud Poëtae.

Paciferaque manu ramum protendit Oliua. Quare ex Dionysio Halicarnasseo lib. 7. prisci pacem petuui supplicum in morem cum ramis oliuarum ad eos, quos exorare uolebant pergere confueuerant; ideo ab alio Poëta dicitur.

Dionys. Halicarn.

adjuuat in bello pacata ramus oliua. Oliua etiam in diluuiio sub aquis toto anno folia non amisit; eius enim ramum columba uirentibus foliis retulit in arcam Genes. 8. Ex quo intellexit Noë (ut uerbis utat Ambrosij de Noë, & aica capite 9.) misericordia insignis diuina, quod dicitur diluuium remouisset, quæ fructu demonstraret, cum non possent nocere diluuiis. ita Ambrosius. Quod mirum non est, cum oliua ex Chryostomo hom. 26. in Genes. semper uirens sit, & teste Plinio libro 16. cap. 20. nunquam uirentibus foliis spoliatur, ita & beatissima Virgo in hoc originalis peccati diluuiio perpetuam sanctitatis uiriditatem retinens diuinæ misericordiae est typus, quin etiam ueluti oliua per columbam in arcam illata hæc diluuii aquas per Christum cessare nobis indicauit.

Virg. 7. Aeneid. Dionys. Salo. Ouid. li. 1. de pont. Genes. 8. Ambros.

Chryost. Plin. 16.

Secundò, Virgo Deipara oliuæ speciosa in campis meutò comparatur, tum quia Christus eius uentis non secus, ac oleum, quod est oliuæ fructus, dulcis est, ac lenitius ad nostras amaritudines, ac dolores tollendos, & instar olei inter hujus mundi uindas amaras mysticis uinatoribus margaritas, uel alia pretiosa in fundo maris quærentibus perspicuitatem affert. Quin imò oleum, ex Gregorio libro 4. cap. 1. in 1. Reg. Liqueoribus aliis supereminet, ignem fouet, uulnera curare consuevit, qua in re misericordiam Domini significat, cuius miserationes super omnia opera eius, quæ prædicationis gratia electorum mentes illuminas, & peccatorum uulnera detergit, ita ex Gregorio, hujusmodi autem effectus Christo, qui & ita quam Rex, & Sacerdos Psalmo 44. mero ipso nomine uocationem significat, optime cõgruunt.

Chryost. Plin. 16.

Georg.

Psal. 44

3. Tertio Virgo beatissima assimilatur oliuæ, reliqui enim sancti per quinque Virgines prudentes significati, oleum misericordiae in uasis suis cum lampadibus accipere studuerit ut uenienti sponso, & sponsæ cum ardentibus lampadibus occurrerent, sed Virgo sanctissima misericordiae oleo ita abundat, ut ipsi arbori oliuæ comparatur, quæ uerticem olei semper ex ea manantis indicat.

Matth. 25

Quare

Quartò, quia ipsa Deipara velut oliua non solum semper est virens, vt dixi, verùm etiam spiritualiter pinguis, grandis est, ac speciosa: In campis verdè esse dicitur, tum quia omnibus iustis, ac peccatoribus ad eam accedentibus, ac de eius misericordia gustare volentibus, omni tempore, & loco, ac pro omni morborum genere est expofita: tum etiam, quia nobis viatoribus tentationum æstu tanquam folis feruore afflictis in campis apertis, vbi similes arbores defunt, optatum suo vmbraculo præstat refrigerium: Christus quoque Cant. 2. Flos campis dicitur; Deipara enim veluti campus abique colono, hoc est sine viri opera eum genuit, & omnibus accedentibus eum exponit: propterea S. Ephræm serm. de laud. Virg. vocat eam *Rubum ardentem incombustum, ac pradium patens*; quoniam Virgo campus fuit virginitatis omnibus ad eam necessitatum suarum causa humiliter accedentibus patens, atque aperta.

6. Nec solum oliuæ symbolo propter suam misericordiam Deipara exprimitur; sed Num. 35. per Ciuitatem refugij adumbratur, ad quod fortasè spectauit Ephræm, qui in serm. de laud. Deiparæ eam sic salutatur: *Aus, inquit, peccatorum refugium, & hospitium, aue refugium in Ierosolymis, ad quam nimirum confugere possunt peccatores; & ij, qui in sancta Ecclesia, per Ierosolymam significata, degunt.* & Damascenus orat. 2. de dor. Virg. de sepulchro Virginis ait: *Euasisse Ciuitatem refugij omnibus ad illud confugientibus: Deipara tamen maiori priuilegio est donata, quàm Ciuitas illa refugij, ad quam ij tantum, qui homicidio præter intentionem reitenebantur, confluere poterant, sicque mortem euadere. At Virgo beatissima per suæ misericordiam immensitatem Ciuitas est amplissima, quæ omnes sceleribus quibuscunque obstrictos ad eam se recipientes admittit, usque veniam delictorum à Deo impetrat: Ad hæc, Virgo est mater viuentium, ut latius cap. 27. dicemus: & ideo omnes materno amplectitur affectu: est etiam Arca Noe salutatis, teste Helychio serm. 2. Deipara, & Andrea Cretensi in salutationem Angelicam; vbi ar. Helychius eam vna eam vocat, & ex Damasceno orat. 1. And. Cre. de dorm. Virg. & S. Bernardo serm. de B. Maria tom. 2. & S. Bernardino Senensit tom. 3. ser. S. Bernar. 11. art. 5. ca. 1. cur autem in Arca Noe Deipara adumbratur, eleganter explicat S. Bernardus Bernard. loc. cit. Arca, inquit, Nos significauit Arcam*

*gratia, excellentiam scilicet MARIE: sicut enim per illam omnes euaservnt diluuium, sic per istam peccati naufragium: illam Noe, vt diluuium euadere fabricauit: istam Christus, qui est pax nostra, & requies, vt humanum genus redimeret sibi preparauit. Per illam octo anime tantum saluantur, per istam omnes ad æternam vitam (qua per octonarum numerum significata est) vocantur. Per illam paucorum facta est liberatio: per istam humani generis saluatio; illa centum annorum fabricata est spatio; in ista omnium virtutum est perfectio: illa facta est de lignis laugatis; ista de virtutibus consummatis edificata est. Illa super ferebatur aquis diluuij; ista non sensit naufragia vllius viuij, hæc tenus Bernardus. His addere possumus in Arca Noe non solum homines rationales; sed bruta etiam animantia seruata esse in diluuij vniuersali: ita visceribus misericordiae huius Virginis nõ tantum iusti, quasi rationales per Virginem multa obtinentes continentur, sed etiam peccatores veluti bruta animantia per Virginem misericordiam adipiscuntur. Propter hanc misericordiam dulcedinem, quæ ex Virgine fluit Eccles. 2. 4. ipsa (vt ait S. Antonin. loco citato, §. 2.) dicit: *In me gratia omnis vitæ, & virtutis, in me omnis spes vitæ, & virtutis, & spiritus meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel & fauam, & Cant. 4. dicitur: Fauus distillans labia tua.* De Virginis porro dulce hinc cap. 3. 4. plenius agemus. Quare Bernardus sermone 4. de Assumptione, inter Virginis delicias, eius misericordiam enumerans: *Quid ni, inquit, delicias dixerim virginitatis decus cum munere fecunditatis, humilitatis insignis, distillan: em charitatis fauam, misericordia viscera plenitudinem gratia, prerogatiuam gloria singularis, ita Bernardus. Adde hanc Virginis misericordiam esse maternam, & teneram, quæ nos apud Patrem excusat, & veniam nobis exorat, poenæque iustè nobis infligendas deprecatur. Et hæc de immensa Virginis misericordia.**

Quin etiam ex ingenti affectu, ac propensione ad misericordiam, qua nos miseros iuuare Deipara omni ope studet, huiusmodi Matris misericordiam titulo se ipsa appellare delectatur, ac quodammodo gloriatur, vt videre est in eo, quod subiicitur, exemplo ex vita S. Odonis lib. 3. cap. 9. apud Sur. mense Nouembri. Quidam in Monasterio eiusdem S. Odonis primi Abbatis Cluniacensis ex latrone aded

Cap. 27.
B. Virgo est Arca Noe.
Gen. 6.
Helychius
And. Cre.
S. Bernar.
Bernard.

Damascenus.

Ephræm.

Num. 31.

Deipara est ciuitas refugij.

ad perfectus Monachus evasit, ut cum ad extrema deductus ab eodem sancto Odone inviseretur, inter alia ei adiecerit: Hac nocte, inquit, in Cœlum raptus sum in visione (venit autem mihi obviam illustrissima, & summæ auctoritatis fœmina, & cum mihi propinqua esset, Cognoscis me, inquit, me id pernegante. Ego sum, ait, misericordiæ Mater. Et ego, quid me, inquam, iubes facere ô domina? Tu verò, ait illa, post triduum venies hoc, certam ei horam indicans. Venit illa dies, & hora, & monachus vita functus est: ut ex hoc ipso factis constet veram eius fuisse visionem. Deinceps autem B. Odo beatissimam Virginem solitus est MATREM MISERICORDIÆ appellare, hætenus ibi.

haberes; quæ per hoc quod Mater est, genuit tibi Deum & per hoc, quod Virgo est, exaudita est pro reverentia sua in causa tua, & totus generis humani. & mox: Nihil nos Deus habere voluit, quod per Mariam manus non transiret: Idem sermone de Aquæ ductu: Cœlesti, inquit, rore a Pellus prius rore infusus quem area. Judic. 6. Bernardus: Quia sic voluit Deus matrem honorari, Alius; inquit, intueamini quanto devotionis affectu à nobis eam voluit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria, ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratia, si quid salutis, ab ea non verimus redundare, quæ ascendit delictis affluens, & infra: Vota omnibus Mariam hanc veneremus, quia sic est voluntas eius, qui totum nos habere voluit per Mariam hæc Bernardus.

8. Isai. c. 16. loquens de Messia: Emitte, inquit, Agnum Domine dominatorem terræ post pauca subjicit: Et preparabitur in misericordia solium, & sedebit super illud in veritate in tabernaculo David: sanè solium Christo præparatum in misericordia, ut c. 2. dixi ex Bonaventura in Spec. cap. 8 est Virgo Deipara, in qua carnem suscepit, & quasi reledit Christus ad misericordiam humano generi conferendam. huic consonat illud Psal. 47. Suscepimus Deum tanquam misericordiam tuam in medio templi tui, id est in Dei Deiparæ, ut exponit S. Antoninus 3. parte sum. theol. c. 4. §. 1. Siquidem Virgo sanctissima, ut cap. 5. diximus: Templum Domini S. Anton. ab Ecclesia, & à Patribus appellatur, & in hoc Templo misericordiam suscepimus, quod etiam indicat Bernardus sermone 2. de Assumpt. Tum quia in eius utero Deus carnem suscepit recordatus misericordiam suam: sum etiam, quia pro diversis miseris ad templum virginæ accedentes, misericordiam consequimur, Psal. 17. Exaudivit Dominus de templo sancto suo vocem meam. hæc ex S. Antonino. Verum quomodo nostras preces Virgo offerat filio, uberius agemus capite trigesimo, ubi advocatam esse omnium demonstrabimus. Ad hæc Virgo sanctissima, ut alibi diximus, in mystico S. Eccle. B. Virgo in fixæ corpore collum dicitur, non tantum, quia ut loco, ita & dignitate Christo est proxima, & reliquis membris eminet, illaque capiti ne collum. At; sed etiam, quia omnis vis sensitiva, atque motiva à capite ad corpus per collum transfunditur; & ita Dei misericordia per Virginem

Vellus prius rore infusus quem area. Judic. 6. Cant. 8. Virgo est solium misericordia preparatū Christo Isai. 16. Bonaven. Suscepim⁹ Dei misericordiam in B. Virg. tanquam misericordiam tuam in medio templi tui, id est in Dei templo. Psal. 47. S. Anton. Bernard. Psal. 17. Cap. 30. B. Virgo in sancta Ecclesia est collum.

Divina misericordia per Virginem in omnibus effunditur
Eccles. 35. Bernard. Psal. 18. Epiphani. Christus est portus Damasc. Bernard.

ad nos derivatur: & melius quam per collum quod vim trahendi minimè hebet, sed solum est via eorum, quæ per ipsum mittuntur, cum tamen Deipara suis meritis, & precibus Dei misericordiam nobis impetret, & ad nos attrahat. Et quemadmodum si quid à membris ad caput transmittitur, id per collum transmitti debet, ita & nos per Virg. manus mundis, nos ipsos Christo offeramus dicentes illi cum Bernardo: *per te accessum habeamus ad filium ò benedicta in ventrix gratia genitrix vita, Mater salutaris, ut per te suscipiat nos, qui per te datus est nobis: imò collum est via respirationis, qua animalis vita conseruatur, est via, qua cibus nutritioni, & augmentationi animalis necessarius transmittitur: in collo est guttur ex præcipuis ad loquendum instrumentis: de collo monilia, & pretiosa quæque suspenduntur: matris collum filii ob timorem, siue ob beneuolentiam apprehendunt, quæ omnia mysticè Virgini optimè congruere facile cuius considerati perspicuum erit: quæ autem ratione Virgo dicitur esse collum Cant. 4. & esse sicut turris Dauid, quæ adificata est cum propugnaculis, mille clipei pendet ex ea dis armatura fortium dic. c. 22.*

Rectè igitur S. Bernardinus Senensis tomo 1. conc. 61. art. 2. cap. 10. Plenitudo, inquit, gratia sui in Christo sicut in capite influens, in Maria verò sicut in collo transfundente. & German. in ser. de Zona B. Virg. Si tu, inquit, nos deservis quidnam de nobis fies, O sanctissima Deipara spiritus, & vita Christianorum? quomodo enim corpus nostrum vitalis signum operationis habet respirationem; ita etiam sanctissimum tuum nomen, Virgo beatissima, quod in ore seruum tuorum versatur assidue, in omni tempore, loco, & modo vita lætitiæ, & auxilii non solum est signum, sed ea etiam procurat, & conciliat, ita German. Sanè Bernardus in serm. de B. Virg. vbi agit de Aquæductu, Virginem dicit esse Aquæductum, qui plenitudinem fontis ipsius de corde Patris excipiens nobis edidit illum; sed si non pro vi est, pro vi capere poteramus. & infra ita fluëta gratiarum resuena gratia desuerunt, quod necdum intercederet is, de quo loquimur, ita desiderabilis aquæductus. & infra: Maria plena, inquit, gratia, & peccatis ipsa superfluëta ad salutem vniuersitatis. & hoc supermiss. est: Inuenisti, inquit, gratiam apud Deum, quam nemo ante te potuit inuenire. Quam gratiam? Dei, & hominum, pacè, mortis destructionem, vniuersationem, & Petrus

Bernard.
serm. 8. de
Aduentu
Domini.

Cant. 4.
Cap. 22.
S. Bernar-
dinus.

German.

Bernard.
Antequã
Virgo ve-
nires qua
est aqua-
ductus, nõ
ita fluëta
gratiarum
in mundo
sunt. 1.

Chrylogus serm. 142. Inuenisti, inquit, gratiam, quantum? Quam superius dixerat, Plenam; & verè plenam, qua largo imbore totam funderes, & infunderes creaturam. ita Chrylog. Bernardus ser. de Assumpt. loquens de B. Virgine: Adueniente, inquit, spiritu plena sui, eodem superueniente, nobis quoque super plena, & superfluens fiat. vnam fluens in nos aromata illa, charismata scilicet gratiarum, ut de plenitudine tanta accipiamus. Sed mouetur, inquit Bonauentura in speculo B. Virg. c. 7. vbi nobis effundat de sua plenitudine; & citat Bernardum de Virgine dicentem: Vas liquore plenum si moueatur, de facili subuertitur. & effundit liquorem: sic B. Virgo Maria si moueatur precibus, effundit liquorem. ita Bonauentura.

Damascenus verò oratione prima de Natiuitate egregie idem docet his verbis, Nam quia vniuersa terra in foedissimam se se prouoluerat libidinem, ac Domini populus à Domino Deo suo aberrauerat, factusque fuerat populus Domini, non populus ipsius, & qui misericordiam consecutus, non misericordiam consecutus, & qui dilectus, non dilectus, ob eam causam nunc virgo profeca fornicationis aduersaria paritur (ita nascitur) ac Deo despondetur. Deiq; misericordiam parit, atque populus Dei efficitur, qui prius populus non erat, & qui prius misericordiam minimè consecutus fuerat, misericordiam nanciscitur; & qui prius non dilectus erat, diligitur. Ex ipsa enim nascitur dilectus ille Dei filius, in quo Pater bene sibi complacuit, hæc Damascenus.

DEIPARAM COELI FENESTRAM,
Scalam, atque Portam, nec non radicem sanctam esse.

QUONIAM verò per Deiparam nos Deus prospexit, & descendit ad nos, idè dicitur fenestra, scala, & porta coeli, radix sancta; & nos vicissim per illam ad Christum accedere debemus. De fenestra quidem, quia per illam nos Deus aspicit, & lumen suum in nos effundit. Augustinus sermone 11. de Natiuitate, qui etiam tribuitur Fulgentio sermone de laud. Virg. facta est, inquit, Maria Fenestra Caeli, quia per ipsam Deus verum fudit seculi lumen, & per ipsam Deus descendit ad terras, ut per ipsam homines ascendere mereantur ad Caelum. S. Bonauentura in Litanijs Virginis, eam dicit: Fenestram Caeli crystallinam. Quare Ecclesia in hymno, O gloriosa Domina.

Intra

Intrant ut astra stabiles
Cœli Fenestra facta es.

August. De Scala Cœli Augustinus sermone 11. de
Natiuitate Domini: Facta est Maria Scala cœ-
lestis, quia per ipsam Deus descendit ad terras, ut
per ipsam homines ascenderet mererentur ad cœ-
lum, vocatur etiam Scala Jacob à terris ad Cœ-
lum porrecta, cuius summitati Dominus inni-
xus videbatur, per quam Angeli descendebant,
& ascendebant, id quod Angelorum ad Virgi-
nem in terris degentem frequentiam indica-
bat, ut cap. 26. dicemus: sic autem eam vocat
Andreas Cretensis orat. 2. de dorm. agens de
Virgine: Ecce scalam, inquit, quam vidit Iacob,
qui in diuinis erat imitatus, in qua vidit Angelos
Dei ascendentes, & descendentes, quicumque is
esset ascensus, & descensus sic ille. & Damascenus
orat. 1. de Natiuitate, & orat. 1. de dorm.
Scalam illam Jacob Virginem præsignasse, ac
figuratè dicit: Eodem, inquit, modo in quoque
mediatrix rictis munere perfuncta, descensusque Dei
Scala effecta, per quam ipse infirmam nostram
massam assumpsit, hinc Angeli quidem ad eum
descenderunt, ut videlicet Domino, ac Deo in ser-
uarent: homines autem angelica vita ratione usi
in Cœlum sublimis rapiuntur. Dicitur etiam
Scala Jacob terram, Cœlumque attingens, quia
ut dixit Damascenus, mediatrix est inter Chri-
stum, & Ecclesiam, per quam veluti per sca-
lam preces nostras, & vota ad Christum trans-
mittimus, & per eam ad nos Dei dona descen-
dunt, ut propterea etiam collum, quod inter
caput, & membra est situm, ut diximus, appel-
letur. Bernardus serm. de Aquæducta, & Epist.
174. Scala peccatorum eam vocat, & B. Lau-
rentius Justinianus sermone de Annunciatio-
ne: Paradisi Scalam. Bonauentura verò in
hymno, Te matrem Dei laudamus: Tu, inquit,
Scala Regni cœlestis, & gloria. Huc referri potest
nomen Pontis, quod Deiparæ tribuit Proclus
Episcopus Constantinopolitanus, qui de ea
agens. Hec sola, inquit, Pons est, per quem Deus
ad hominem descendit.

10 De Porta Cœli idem S. Bonauentura in
Litanij. Virg. nis, eam Paradisi portam per uiam
dicit. S. Bernardinus Senensistom. 2. conc. 51.
artic. 3. cap. 1. Portam Cœli vocat. Ephram
orat. de Deipara. Aue, inquit, Porta Cœlorum,
& Scala, ascensusque omnium, Aue referam en-
tum portarum Cœlestis paradisi. sic ille. An-
dreas Cretensis orat. 2. Portam sublatam supra
Cœlos cœlorum, & infra, Portam Cœlorum eam

vocat, de qua ille dixit, Quam terribilis est lo-
cus iste, non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta
Cœli. Methodius oratione in hypapante, Tu
Porta, per quam Deus in carne exortus est. Ru-
pertus lib. 3. de diuinis officijs, ubi de vigilia
Natiuitatis Domini agit, Maxima, inquit, Por-
tarum Cœli, quas Dominus, ut nobis hoc manna
plueret, nobis aperuit, Maria existit, per quam
ad nos Verbum Dei caro factum de Cœlo descen-
dit, siquidem alta porta, id est, omnes Sanctorum
anima, que ab initio Verbum illud in gremio fidei
meruerunt suscipere, ora suo uerbum salutis pep-
rerunt. Hac autem uerbum illud ita plena gratia
concepit, ut uisibilem hominem factum paret in
ueritate carnis, eodem Spiritu sancto conceptio-
nem eius in utero Virginis operante quod signifi-
catur in eo, quod scribitur ibi, cum descenderet
mane Ros super castra descendebat pariter, &
manna. Ros Spiritum sanctum, manna uerbum
Dei significabat, quod per operationem Spiritus
sancti humana natura unitum est. ita Rupertus.

Ildesonus ser. 4. de Assumpt. Ianuam Cœli
eam appellat. S. Antoninus 4. part. titu. 15
cap. 20. §. 12. id affirmat, & probat ex hymno
Ecclesiæ, Aue maris stella, ubi dicitur ad Virgi-
nem, Felix cœli Porta. & in alio hymno, o
gloriosa Domina.

In Regis alii Ianua,
Et Porta lucis fulgida,
Vitam datam per Virginem,
Gentes redempta plaudite.

Et citat Augustinum in sermone dicentem
in persona Virginis: Porta facta sum Cœli, Ianua
facta sum filio Dei: illa facta sum porta, quam vi-
dit Ezechiel Propheta in Domo Domini clausam,
quia Maria Virgo semper intacta. addit S. Anton.
merito Virgine dici Portam Cœli: Quoniam, in-
quit, per eam exiit de Cœlis ad nos quicquid un-
quam gratia creatum ueni in mundum, unde di-
citur Mater gratia, & mater misericordie, de
ea potest intelligi illud Sap. 7. Omnium bonorum
mater est, & uenerunt mihi omnia bona pariter
cum illa (scilicet Virgine) potest dicere mundus.
Secundo quicquid boni, id est omnis, qui de terris
intrauit ad Cœlum, ut Sancti omnes, per ipsam ut portam
seu medium intrauit, nimirum per benedicti fructum
filii sum Quod si Apostoli Apoc. 21. dicuntur 12.
porta Ierusalem, quoniam praeter ceteris, & meritis, &
exemplis nos importauit in Cœlum: multo magis
potest dici B. Virgo Porta Cœli propter maius ius,
& perfectius suffragium, & uita exemplum

Et præterea, quia omnes per Christum mediatore natum de Virgine in Cælum introducuntur. hæc ex S. Antonio Ecclesia quoque in Antiphona, Alma redemptoris Mater, sic Deiparam affatur.

Alma redemptoris Mater, qua peruia Cæli Porta manes, Et stella maris succurre cadenti.

Offic. Ecc. 11 Ad hæc Ecclesia Virginem precatur illis verbis: *Eia ergo Aduocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos conuerse, Et Iesum benedictum fructum ventris tui nobis post hoc exilium ostende: etenim si quis eo in loco sit unde solem videre nequeat, per speculi reflexionem ad radios solis positi, poterit illius fieri particeps: ita & nos in hac lacrymarum valle constituti eramus, ut per limpidissimum speculum oculos, nimirum misericordes Virginis, quos ad nos conuere dignetur, Solis iustitiæ, Dei scilicet, nostri radius per suam misericordiam nos aspiciat.*

S. Benedictus. Quod si S. Benedictus, teste Gregorio in 3. Dialog. cap. 31. ad brachia cuiusdam iustici à Galla immanissimo Gorho, loris fortibus alligati oculos deflectens, mira celeritate solo intuitu lora dissoluit: quanto magis eum, ad quem Virgo sanctissima misericordes oculos conuerterit, & si à demone sæuissimo dracone spiris constrictum, in libertatem vindicabit? Huc spectat illud, quod legimus in reuelationibus S. Gertrudis lib. 4. cap. 53. Cùm enim in festo Natiuitatis B. Virginis ad completorium cantaretur: *Salue Regina*, inter alia, quæ ipsa vidisse se narrat, ubi peruenit ad illos tuos misericordes oculos, *Beatissima*, inquit, *Virgo mentum filij blandè tangens, ipsum versus terram inclinauit ad nos dicens, isti sunt misericordissimi oculi mei, quos ad omnes me inuocantes salubriter possum inclinare, unde & uberrimum fructum consequuntur salutis æternæ hæc ibi. Ex quo factum est, ut S. Gertrud s. diuinitus edocta quotidie Virginem Deiparam precaretur his verbis: *Eia ergo Aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerse; Certa quod per hoc in hora mortis suæ non mediocriter solatium obtineres, ut ibi dicitur. Et sanè benigna oculorum Christi ad nos conuersio tantæ est efficacitæ, ut statim gelu cordis nostri soluat, quin etiam bonis omnibus repleat. ita Luc. 22. Conuersus Dominus respexit Petrum (qui tertio eum negauerat) & egressus foras Petrus fleuit amarè. & Eccl. 11. Est homo mareis egens**

S. Gertrudis. *intuitu lora dissoluit: quanto magis eum, ad quem Virgo sanctissima misericordes oculos conuerterit, & si à demone sæuissimo dracone spiris constrictum, in libertatem vindicabit? Huc spectat illud, quod legimus in reuelationibus S. Gertrudis lib. 4. cap. 53. Cùm enim in festo Natiuitatis B. Virginis ad completorium cantaretur: Salue Regina, inter alia, quæ ipsa vidisse se narrat, ubi peruenit ad illos tuos misericordes oculos, Beatissima, inquit, Virgo mentum filij blandè tangens, ipsum versus terram inclinauit ad nos dicens, isti sunt misericordissimi oculi mei, quos ad omnes me inuocantes salubriter possum inclinare, unde & uberrimum fructum consequuntur salutis æternæ hæc ibi. Ex quo factum est, ut S. Gertrud s. diuinitus edocta quotidie Virginem Deiparam precaretur his verbis: Eia ergo Aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerse; Certa quod per hoc in hora mortis suæ non mediocriter solatium obtineres, ut ibi dicitur. Et sanè benigna oculorum Christi ad nos conuersio tantæ est efficacitæ, ut statim gelu cordis nostri soluat, quin etiam bonis omnibus repleat. ita Luc. 22. Conuersus Dominus respexit Petrum (qui tertio eum negauerat) & egressus foras Petrus fleuit amarè. & Eccl. 11. Est homo mareis egens*

S. Gertrudis. *intuitu lora dissoluit: quanto magis eum, ad quem Virgo sanctissima misericordes oculos conuerterit, & si à demone sæuissimo dracone spiris constrictum, in libertatem vindicabit? Huc spectat illud, quod legimus in reuelationibus S. Gertrudis lib. 4. cap. 53. Cùm enim in festo Natiuitatis B. Virginis ad completorium cantaretur: Salue Regina, inter alia, quæ ipsa vidisse se narrat, ubi peruenit ad illos tuos misericordes oculos, Beatissima, inquit, Virgo mentum filij blandè tangens, ipsum versus terram inclinauit ad nos dicens, isti sunt misericordissimi oculi mei, quos ad omnes me inuocantes salubriter possum inclinare, unde & uberrimum fructum consequuntur salutis æternæ hæc ibi. Ex quo factum est, ut S. Gertrud s. diuinitus edocta quotidie Virginem Deiparam precaretur his verbis: Eia ergo Aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerse; Certa quod per hoc in hora mortis suæ non mediocriter solatium obtineres, ut ibi dicitur. Et sanè benigna oculorum Christi ad nos conuersio tantæ est efficacitæ, ut statim gelu cordis nostri soluat, quin etiam bonis omnibus repleat. ita Luc. 22. Conuersus Dominus respexit Petrum (qui tertio eum negauerat) & egressus foras Petrus fleuit amarè. & Eccl. 11. Est homo mareis egens*

S. Gertrudis. *intuitu lora dissoluit: quanto magis eum, ad quem Virgo sanctissima misericordes oculos conuerterit, & si à demone sæuissimo dracone spiris constrictum, in libertatem vindicabit? Huc spectat illud, quod legimus in reuelationibus S. Gertrudis lib. 4. cap. 53. Cùm enim in festo Natiuitatis B. Virginis ad completorium cantaretur: Salue Regina, inter alia, quæ ipsa vidisse se narrat, ubi peruenit ad illos tuos misericordes oculos, Beatissima, inquit, Virgo mentum filij blandè tangens, ipsum versus terram inclinauit ad nos dicens, isti sunt misericordissimi oculi mei, quos ad omnes me inuocantes salubriter possum inclinare, unde & uberrimum fructum consequuntur salutis æternæ hæc ibi. Ex quo factum est, ut S. Gertrud s. diuinitus edocta quotidie Virginem Deiparam precaretur his verbis: Eia ergo Aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerse; Certa quod per hoc in hora mortis suæ non mediocriter solatium obtineres, ut ibi dicitur. Et sanè benigna oculorum Christi ad nos conuersio tantæ est efficacitæ, ut statim gelu cordis nostri soluat, quin etiam bonis omnibus repleat. ita Luc. 22. Conuersus Dominus respexit Petrum (qui tertio eum negauerat) & egressus foras Petrus fleuit amarè. & Eccl. 11. Est homo mareis egens*

S. Gertrudis. *intuitu lora dissoluit: quanto magis eum, ad quem Virgo sanctissima misericordes oculos conuerterit, & si à demone sæuissimo dracone spiris constrictum, in libertatem vindicabit? Huc spectat illud, quod legimus in reuelationibus S. Gertrudis lib. 4. cap. 53. Cùm enim in festo Natiuitatis B. Virginis ad completorium cantaretur: Salue Regina, inter alia, quæ ipsa vidisse se narrat, ubi peruenit ad illos tuos misericordes oculos, Beatissima, inquit, Virgo mentum filij blandè tangens, ipsum versus terram inclinauit ad nos dicens, isti sunt misericordissimi oculi mei, quos ad omnes me inuocantes salubriter possum inclinare, unde & uberrimum fructum consequuntur salutis æternæ hæc ibi. Ex quo factum est, ut S. Gertrud s. diuinitus edocta quotidie Virginem Deiparam precaretur his verbis: Eia ergo Aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerse; Certa quod per hoc in hora mortis suæ non mediocriter solatium obtineres, ut ibi dicitur. Et sanè benigna oculorum Christi ad nos conuersio tantæ est efficacitæ, ut statim gelu cordis nostri soluat, quin etiam bonis omnibus repleat. ita Luc. 22. Conuersus Dominus respexit Petrum (qui tertio eum negauerat) & egressus foras Petrus fleuit amarè. & Eccl. 11. Est homo mareis egens*

S. Gertrudis. *intuitu lora dissoluit: quanto magis eum, ad quem Virgo sanctissima misericordes oculos conuerterit, & si à demone sæuissimo dracone spiris constrictum, in libertatem vindicabit? Huc spectat illud, quod legimus in reuelationibus S. Gertrudis lib. 4. cap. 53. Cùm enim in festo Natiuitatis B. Virginis ad completorium cantaretur: Salue Regina, inter alia, quæ ipsa vidisse se narrat, ubi peruenit ad illos tuos misericordes oculos, Beatissima, inquit, Virgo mentum filij blandè tangens, ipsum versus terram inclinauit ad nos dicens, isti sunt misericordissimi oculi mei, quos ad omnes me inuocantes salubriter possum inclinare, unde & uberrimum fructum consequuntur salutis æternæ hæc ibi. Ex quo factum est, ut S. Gertrud s. diuinitus edocta quotidie Virginem Deiparam precaretur his verbis: Eia ergo Aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerse; Certa quod per hoc in hora mortis suæ non mediocriter solatium obtineres, ut ibi dicitur. Et sanè benigna oculorum Christi ad nos conuersio tantæ est efficacitæ, ut statim gelu cordis nostri soluat, quin etiam bonis omnibus repleat. ita Luc. 22. Conuersus Dominus respexit Petrum (qui tertio eum negauerat) & egressus foras Petrus fleuit amarè. & Eccl. 11. Est homo mareis egens*

S. Gertrudis. *intuitu lora dissoluit: quanto magis eum, ad quem Virgo sanctissima misericordes oculos conuerterit, & si à demone sæuissimo dracone spiris constrictum, in libertatem vindicabit? Huc spectat illud, quod legimus in reuelationibus S. Gertrudis lib. 4. cap. 53. Cùm enim in festo Natiuitatis B. Virginis ad completorium cantaretur: Salue Regina, inter alia, quæ ipsa vidisse se narrat, ubi peruenit ad illos tuos misericordes oculos, Beatissima, inquit, Virgo mentum filij blandè tangens, ipsum versus terram inclinauit ad nos dicens, isti sunt misericordissimi oculi mei, quos ad omnes me inuocantes salubriter possum inclinare, unde & uberrimum fructum consequuntur salutis æternæ hæc ibi. Ex quo factum est, ut S. Gertrud s. diuinitus edocta quotidie Virginem Deiparam precaretur his verbis: Eia ergo Aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerse; Certa quod per hoc in hora mortis suæ non mediocriter solatium obtineres, ut ibi dicitur. Et sanè benigna oculorum Christi ad nos conuersio tantæ est efficacitæ, ut statim gelu cordis nostri soluat, quin etiam bonis omnibus repleat. ita Luc. 22. Conuersus Dominus respexit Petrum (qui tertio eum negauerat) & egressus foras Petrus fleuit amarè. & Eccl. 11. Est homo mareis egens*

S. Gertrudis. *intuitu lora dissoluit: quanto magis eum, ad quem Virgo sanctissima misericordes oculos conuerterit, & si à demone sæuissimo dracone spiris constrictum, in libertatem vindicabit? Huc spectat illud, quod legimus in reuelationibus S. Gertrudis lib. 4. cap. 53. Cùm enim in festo Natiuitatis B. Virginis ad completorium cantaretur: Salue Regina, inter alia, quæ ipsa vidisse se narrat, ubi peruenit ad illos tuos misericordes oculos, Beatissima, inquit, Virgo mentum filij blandè tangens, ipsum versus terram inclinauit ad nos dicens, isti sunt misericordissimi oculi mei, quos ad omnes me inuocantes salubriter possum inclinare, unde & uberrimum fructum consequuntur salutis æternæ hæc ibi. Ex quo factum est, ut S. Gertrud s. diuinitus edocta quotidie Virginem Deiparam precaretur his verbis: Eia ergo Aduocata nostra illos tuos misericordes oculos ad nos conuerse; Certa quod per hoc in hora mortis suæ non mediocriter solatium obtineres, ut ibi dicitur. Et sanè benigna oculorum Christi ad nos conuersio tantæ est efficacitæ, ut statim gelu cordis nostri soluat, quin etiam bonis omnibus repleat. ita Luc. 22. Conuersus Dominus respexit Petrum (qui tertio eum negauerat) & egressus foras Petrus fleuit amarè. & Eccl. 11. Est homo mareis egens*

recuperatione, plus deficiens virtute, & abundans paupertate, & oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius, & exaltauit caput ejus. & infra: Facit est in oculis Dei subito honestare pauperem. S. Bonauentura in hymno, Te matrem Dei laudamus, eam Arcampietatis, & grata portum naufragantium, miserorum solatium, pereunium refugium appellat.

12 Vocatur etiam Virgo ab Ecclesia Radix in Antiphona illa, cujus ianitu est *Aue Regina Cælorum*, dicitur enim ei.

Salue Radix, Salue Porta,

Ex qua mundo, Lux est orta.

Chryssippus homilia de Deipara: *Aue*, inquit, *Radix bonorum omnium.* & Methodius in hypapante. *Tu speciosissimæ floris, id est Christi radix, ad illud Ita. 12. spectans, Egre ditur Virga de radice Iesse, & flos de radice eius ascendet: Radicem enim hujus floris Virginem sanctissimam fuisse non tantum Methodius significauit, veium etiam Pereria in cap. 5. Danielis.*

Quidni ergo per hanc radicem Christi, & nos quoq; nutrimentum attrahamus? quoniam sicut omne nutrimentum ad conseruandam, & augendam arborem, ramosque eius, & ad fructus producendos à radice trahitur, & transfunditur in omnes Dei misericordia. Noster Pereria loco citato: *Arborem illam Nabuchodonosor per somnium obiectam per allegoriam significare docet primi homini felicitatem, à qua dejectus est per peccatum seruata tamen radice, unde rursus germinare posset: hanc vero radicem intelligit Deiparam ab originali labe præseruatam, Germen autem radicis vult esse Christum Dominum, qui hanc arborem natura humana in amplio rem dignitatem reparauit. hæc ex Pereria. Hinc est, quod sancti Patres varijs metaphoris ac symbolis tutissimum per fugium, ac solamen, quod per Deiparam à Christo conseruatur explicare solent: & ut in præsentia taceam ea, quæ tum in hoc capite, tum etiam alibi ex iisdem adduxi: unum referre non gravabor S. Ephræm in sermone de laud. Virgi. sic cum eadem loquitur: *Spes desperantium, per te reconciliati sumus Christo meo filio tuo: Tu peccatorum, & auxilio destitutorum unica Aduocata es, atque adiutrix: Tu portus naufragantium tutissimus, solatium mundi, carcere clausorum liberatrix celeberrima: Tu orphanorum suscipiens. Tu captiuorum redemptio:**

In agrotantium exultatio, & omnium salus: Tu monachorum, & solitariorum stabilimentum, & spes secularium; Tu Virginum gloria, corona, & gaudium: Tu mundi laetitia & iuterum: Tu enim noster es portus, & praeses, pia auxiliatrix, & infans: Aue periculantium auxiliatrix; iucunda libertas; fons gratia, & consolationis; Aue peccatorum refugium, atque dimersorium; Aue laborantium propiciatorium, Aue spes omnium proborum aduersus casibus afflictorum; dulcis conuersorum solamen, atque praesidium; Aue virorum pariter, atque mulierum Regina, & patrona: Aue nostra consolatrix, qua moerore sedasti, & oppressorum molestias lenisti, cunctasq; oppressiones sustulisti: Aue clavis Regni caelestis: Aue portus tutissime in hac vita nauigantium: Aue firma salus, & conuersorum Christianorum ad te sperare, ac verè recurrentium: Aue nostra omnium protectio insignis, & gloria. hæc omnia ex S. Ephræm. Multa alia Deipare eogia, quæ ille ibi non minus verè, quam piè ponit, breuitati consulescentes omisimus. Idem in lamentatione Deipare super passione Domini, vbi se inixè eidè commendasset subdit: Tu squidem unica apud Deum Christianorum spes nostra es securissima, & sanctissima. hæc ille.

Virginem factum videmus, Christus namquè post Incarnationem in vtero Virginis, in præsepio positus, seu reclinatus est, & cruce tanquam aratro terram nostrorum cordium arare non est dedignatus, alligatus non funibus, & clavis, hæc enim omnia longè facilius rupisset, quàm Samson vincula Philistijm, loro nostro, hoc est charitate illa, quæ supereminet omni scientiæ: qua in finem nos dilexit & quiprius psal 47. Magnus erat, & laudabilis nimis, in vtero Virginis, Parvulus natus est nobis Isa 9. & amabilis nimis, quemadmodum eleganter animaduertit, & pluribus explicat Bernardus sermone 48: in Cantica. Idem alio exemplo explicat S. Antoninus 4. par. tit. 15. cap. 21. Sol enim per Zodiacum discurrens in signo Leonis est ardentissimus, & animalium corpora primo calore languida reddit, sed ingrediens signum Virginis mitigatur, ita Sol iustitia Deus noster in veteri testamento erat vt leo rugiens, signo Virginitatis ut patet exemplis in sacris literis, sed feruentissimo amoris calore in vterum Virginis intrans factus est totus benignus, suavis & humanus. hæc S. Antoninus. Nam psal. 84. vbi de Incarnatione in vtero facta agitur, sic habetur. Benedixisti Domine terram tuam, auertisti captiuitatem Iacob, mitigasti omnem iram tuam, &c.

Psal. 47
Isa 9.
Ephes. 3.
Ian. 13.
Bernard.
S. Antonin.
Deus per
Virginem
signum
Virginitatis
mitigatur.
Psal. 84.

13 Dei porro misericordiam effundit per Virginem, & per eam placari iram eiusdem, ac mitigari explicare possumus exemplo Rhinocerotis, quæ ex Gregorio lib. 1. moral. cap. 10. Tanta, inquit, esse fortitudinis dicitur, vt nulla venantium virtute capiatur, sed Virgo, & puella proponitur, qua venienti sinum aperit, in quo ille omni ferocitate postposita, caput deponit, sicq; ab eis, à quibus capi queritur, repente vulnere inermis inuenitur. hæc Gregorius. Christus autem Rhinoceroti assimilatur Deut. 33. Cornua, inquit, Rhinocerotis cornua illius, in ipso ventilabit gentes usque ad terminos terra. Et quidem Deus ante Incarnationem terribilis erat, & insuperabilis, sed ad conspectum huius Virginis, immisso in eius sinum capite, mitissimus apparuit, vt ab omnibus capi, vinci, & vinciri possit; quod in eius passione factum est, hoc capiendi Rhinocerotis artificium Virgini accommodat Dionysius Carthusianus libr. 3. de laud. Virg. art. 22. Itaque illud quod tanquam humanis viribus impossibile de Rhinocerotem proposuit Deus Job. cap. 39. Nonquid volat Rhinoceros seruire tibi, aut morabitur ad praesepe tuum, nunquid alligabis Rhinocerotem ad arandum loco suo? Iam per

14 S. Brigitta in lib. 6. reuelationum cap. 10. reuelationem sibi à Virgine factam, qua id, quod diximus confirmatur, ponit in hæc verba, Ego sum, inquit, Regina Cæli, ego mater misericordiae, iustorum gaudium, & aditus peccatorum ad Deum: Nulla etiam poena est in purgatorio igne, qua propter me non remissior erit, & lenior ad ferendum, quàm aliter esset; Nullus est adeo maledictus, qui quam diu vivit, careat misericordia mea; quia propter me leuius tentatur à demonibus, quàm aliter tentaretur: Nullus est ita alienatus à Deo, nisi omnino fuerit maledictus, qui si me inuocauerit, non reuertatur ad Deum, & habebit misericordiam. hæc ibi. Quomodo etiam Virgo sanctissima à sordidissimis peccatoribus inuocata non dedignetur eos inuare, habes ex visione B. Gertrudis, quam afferam cap. 30. & præterea lib. 6. reuelation. S. Brigittæ. cap. 117. & quomodo diuinam misericordiam Ecclesiæ militanti impetret, habetur libr. 1. reuelation. S. Brigittæ cap. 5. & nos infra post sanctorum testimonia, eius rei complures visiones subijciemus.

S. Brigitta
Omnes per
Virginem
Dei misericordiam
& opera
esperamus.

Dionysius.
Carthusianus.
Job. cap. 39.

Nec illud reticendum, quod Deus Pater
S. Gertrudis.

S. Catharinæ Senensis dixisse scribitur apud Biofium in monili spirituali, Maria, inquit, uirgeniti filij mei gloriosa genitrici à bonitate mea concessum est propter incarnati uerbi reuerentiã, ut quicumque etiam peccator ad eam cum deuota uenerationis recurrit, nullo modo diripiatur à demone infernali, hæc enim est à me electa, parata, & posita tanquam Escã dulcissima ad capiendos homines, & præcipuè animas peccatorum. hæc ibi.

Isa. 11.

S. Bonauentura in speculo B. Virg. cap. 6. alludens ad illud Isa. 11. Egre diatur Virga de radice Iesse. & flos de radice ejus ascendet, & requiescet super eum spiritus Domini, pulchrè loquetur, quo modo per Deiparam ad Christum, & ad sancti Spiritus dona perueniri possit: Quicumque, inquit, septiformem spiritus sancti gratiam adipisci desiderat, ipse florem spiritus sancti in uirga quærat: Per uirgam enim ad florem, per florem ad spiritum in ipso requiescentem peruenimus: Per Mariam ad Christum accedimus. & per Christum gratiam spiritus sancti inuenimus. Idem Bonauentura in cap. 10. ejusdem operculi de iisdem uerbis Isaia: agens, ostendens Christum esse florem, & Deiparam uirgã his uerbis: Spiritus sanctus, qui in magna sylua humani generis requiem non inuenerat, tandem super hunc florem requieuit, ita quod absque Christo nec sapiens quis esse potest, nec intelligens, nec consiliarius, nec fortis, nec eruditus, nec pius, nec plenus timoris Domini. Hic flos quasi tot habet folia, quot sunt ministeria, & exempla: si hunc florem habere desiderat, uirgam floris præcipue florens, si flos est nimis altus diuinitate, uirga tamen est flexibilis pietate, & si flos est rarissimus, quia in caelo, & in terra non inuenitur, nisi unicus, est tamen communissimus tanquam flos non in orto clausus, sed in campo omnibus transeuntibus expositus. & ideo bene dicitur potest Christus illud: Ego flos campi. hæc tunc Bonauentura.

Deipara est uirga per quam ad Christum flore peruenitur

Cap. 2.

B. Bonauentura. B. Virgo est columna quibus, Exod. 45. Psal. 77. Psal. 10. Exod. 14.

Idem S. Bonauentura in speculo B. Virg. lapidè de misericordia uirginis hominibus communicata agit: nam cap. 3. dicit uirginem illuminatricem mundi per beneficia lucidissimi & misericordie suæ: Per quam, inquit, multi in nocte hujus seculi illuminati sunt spiritualiter, sicut quandoque filij Israel per columnam ignis illuminati sunt corporaliter, juxta illud psalmi, Deduxit eos in nube, &c. Maria nobis est columna nubis, quia tanquam nubes protegit ab astu diuina indignationis, protegit etiam ab astu diabólica tentationis, sicut iterum dicit in psalmo,

Expandi nubem, &c. Maria quoque columna ignis est illuminans nos, imò illuminans mundum multis misericordie suæ beneficijs. Idè cap. 5. Abyssus, inquit, est Maria in bonitate, & misericordia pura, profundissima, unde etiam profundissimam misericordiam filij sui pro nobis interpellat, quasi abyssus abyssum inuocat. & infra B. uirginem accomodat illud Eccl. 10. Gratia mulieris sedula delectabit uirum suum. & ossa illius impinguabit. Mulier, inquit, sedula Maria fuit. Quis huius mulieris uir est, nisi ille, quem ipsa circumdedit in uero de quo Ieremias Creauit Dominus nouum super terram, mulier circumdabit uirum: huius uiri ossa sunt quicumque in corpore eius, id est in Ecclesia, fortes sunt: ista ossa suffragante gratia Maria, impinguantur uncti omnibus gratia. & infra: O quis estimare ualeat quam multa anima impinguitur: imò certe quis estimare ualeat quanta in ipsa Maria fuit impinguitio gratiarum cuius gratia impinguita sunt tot millia animarum. Idem Bonauentura c. 7. ait B. uirginem iustis: & impiosem ferre: Ipsa quoque, inquit, non solum in plenitudine sanctorum detinetur, sed etiam in plenitudine sanctorum detinet, ne eorum plenitudo minuat; detinet nimirum uirtutes, ne fugiant, detinet merita, ne pereant, detinet demones, ne noceant, detinet filium, ne peccatores percussat: ante Mariam non fuit qui sic detinere Dominum auderet, teste Isaia qui dixit: Non est qui inuocet nomen tuum, & tenent te. & infra ad hoc idem propositum citat Anselmum: Et ideo, inquit, bene sic ait Anselmus: Tibi solum loquor Domina, beneficijs tuis plenus esse mundum, inferna penetrasti, caelos superasti, per plenitudinem enim gratia tua, qua in inferno erant se latantur liberata: & qua supra mundam sunt gauent restaurata. hæc tunc Bonauentura.

Et quia Deus per eam nobis communicauit misericordiam suam Genes. 28. non solum figura-

Bonaue...
Psal. 41.
Eccl. 25.
Per B. Virg. in...
Psal. 10.
Eccl. 14.
Anselm...
S. Anton...
Deus, inquit, misericordiam, ne dum magnam, sed & maximam fecit in uirgine pia, ut merito nominetur, Mater misericordie, & Regina eius: unde in Antiphona, Salus Regina misericordie. Hanc qui petit, sine ipsa ducit, sine pennis seu alis tentat uolare, ita S. Antoninus ex Ioanne Dominici super Magnificat: hinc est, quod in oratione ad uirginem antiquissima, quæ incipit: Obsecro te Domina, illi hæc uerba dicuntur: Per quam post Deum totus uisus orbis terrarum.

Dei officio
Genes. 28
Fons de
Paradyso
 irrigans
 terram
 propitiis
 uniuersa
 terra.
Exod. 25
Ephrem.
And. Cre.
Method.
Eccl. 24

figuratur per scalam Iacob, & Portam Coeli, sed etiam ut cap 5, dixi Genes. 2. per FONTEM, qui de Paradiso egrediebatur, & uniuersam terram irrigabat, & per PROPITIATORIVM uniuersa terra. Exod. 25 sic enim eam vocat Ephrem orat. de laud. Virg. Andreas Cretenfis orat. 2. de dorm. Methodius orat. in hypapateb: Tu, inquit. propitiatorum, per quod Deus humanam naturam in datus mortalibus innotuit. Virgini etiam accommodatur nomen Aqueductus celestium gratiarum, ut supra ex Bernardo ostendimus, cuius fons est Christus, à quo per Aqueductum deriuantur uulsi. ideo Eccl. 24. Ego quasi flum. Diorix (id est fossa) & si cut Aqua ductus exiit de Paradiso, dixi, Rigabo hortum meum plantationum, & inebriabo prae mei fructum: & si enim ad omnes Virginitas misericordia se extendat: peculiariter tamen ad eos, qui erga ipsam deuotionem habent, quos vocat hortum & pratum suum.

Theophilo
chirogra-
phum à B.
Virgine re-
stituitur.
 17 Possit multis exemplis confirmari misericordiam Dei per Virginem hominibus conferri, quæ cap. 10. afferemus, quale est illud Theophili, qui scripto chirographo demoni se tradiderat, & per Virginem misericordiam consecutus à dæmone chirographum recepit. Et illud de SS. Dominico, & Francisco quos ad conversionem peccatorum Christo contra mundum irato obtulit; & alia, quæ ad eum locum referuamus. In præsentia unum, aut alterum huius rei exemplum proferam, ut deinde nonnullas recentiam reuelationes, quibus Deipara pro mundi necessitatibus diuinam misericordiam interpellare crebro uisa est.

S. Britta
Exempli
cujsdam
conuersi
propier
Virginem
duplicis
scala rub.
& alba.
 In reuel. S. Brigittæ lib. 6. cap. 97. narratur de quodam uro illustri, qui grauius ægrotans sacerdoti cõfiteri nolebat, pro cuius animæ salute S. Brigitta præces ad Christum fundebat, & ad ægrotum Christi iussa semel, atq; iterum suum confessarium qui eum ad confessionem inuitaret, misit; sed frustra: tertio tandem rediit, & Christi nomine ad penitentiam hortatus, quod Christi paratus esset ei ignoscere; tunc ægrotus cum insolitis lacrymis diuinus sibi concessis dicebat, se jam sexagenarium multis sceleribus irretitum diabo lo, qui sæpe ei locutus erat, homagium fecisse & nunquam sua peccata sacerdoti confessum, nec sanctissim. Eucharistiam sumpsisse, & id de salute desperasse, sed in spem ueniæ ex dictis Sacerdotis uerbis, & interiore intentione

Christi adductus, quater eo die confessus, & sequenti die post confessionem communicauit, & sexto die obiit, de quo Christus S. Brigittæ dixit, eum ad purgatorium iuisse propter contritionem, quam illi ex sua benignitate dederat: Et propter meritum, inquit, Matris meæ nam licet homo iste non dilexit eam corde tamen quia consuetudo sua fuit compati eius dolori quoties eam considerabat, & audiebat nominare, ideo compendium salutis suæ inuenit, & saluatus erit, hæc in illa reuelatione. Ex quo collige, uel tenue erga Virginem obsequium quantum boni præstet hominibus.

18 In Chronicis Minorum P. 1. lib. 2. cap. 37 In Chron. Min. uisio F. Leonis
 S. Francisci in somnis uidisse homines ad iudicium Angelis tibus personantibus in quodam magno prato congregari, in quo duæ scalæ erant à terra ad cælum protensæ, una rubra, in cuius summitate uidebatur Christus quasi offensus, & iratus, altera ex alia parte alba, in qua aderat Deipara. Sanctus uero Franciscus suos fratres magna uoce; ut ad Christum fidenter ascenderent, inuitabat, inter ascendendum autem unus è tertio, alius è quarto, alius è decimo gradu, alius è media scála, alius ex summitate cadebant. Cumque S. Franciscus Christum Regem pro suis fratribus interpellaret, Christus illi ostendebat manus, & latus recenti sanguine perfusa, quæ ab aliis fratribus sibi facta querebatur, qua suorum tuina per motus S. Francisci, fratres ad scalam albam euocauit, in cuius summitate Virgo Deipara apparuit, quæ eos benignè excipiebat, ita ut sine labore in Regnum ingrederentur. In scála poro rubra iustitiæ diuinæ rigori, in scála autem alba misericordiam, quam per Virginem consequimur, significabantur.

Neque solum per Deiparam misericordiam matrem in eos, qui hanc lacrymarum uallem incolunt, Dei misericordia uerissime effunditur, uerum in animas etiam illas quæ in igne purgatorii cruciantur, eadem Deipara pro eis orante abunde promanat. Sancti enim cum Christo regnantes suis precibus animas in purgatorii tormentis degentes iuuant, quem admodum ex Augustino libro de cura pro mortuis agenda c. 4. & ex Gregorio lib. 4. Dialog. c. 50. docent Theologi, in dist. 45. & præsertim D. Thomas ubi quæsti 2. articulo 3. de quo Suarez tomo 4. in 3. parte disputatione 48. sectione 5. & egregie Bellarminus libro 2. d.

Deipara
aliqui
Sancti
animator
in igne pur-
gatorio. La-
borantes
precibus
iuuantur.
August.
Gregor.
S. Thom.
Suarez.
Bellarmin.

de purgatorio cap. 5. cuius verba hæc sunt :
*Nec ulli dubium esse debet, quin Sanctorum ani-
 ma cum Christo regnantes orant pro Sanctorum
 animabus in purgatorio laborantibus, cuius con-
 trarium temere asseruit Dominicus à Soto lib. 4.
 sentent. distin. 45. q. 8. artic. 2. hæc Bellarminus.*

Sotus

Suarez.

Quamvis Suarez Sotum ad bonum sensum
 trahere conetur: verum non est nostri instituti
 hæc viterius proficere. Si igitur Sancti, ex Pa-
 trum, & Theologorum sententia, pro anima-
 bus illis orant; quanto efficaciores erunt pro
 illis precibus Deiparæ? cuius rei firmum te-
 stimonium ducitur ex Ecclesia, quæ in sole-
 ni quadam prece, quam in Missa & officio pro
 defunctis usurpat, Deiparæ, aliorumque San-
 ctorum intercessionem pro defunctis suppliciter
 efflagitat illis verbis: *Deus veni largitor, & hu-
 mana salutis amator, quasumus clementiam tuam,
 ut nostra congregationis fratres, propinquos, &
 benefactores, qui ex hoc seculo transferunt, beata
 Maria semper Virgine intercedente cum omnibus
 Sanctis tuis ad perpetua beatitudinis consortium
 pervenire concedas, Per Dominum nostrum,
 &c.*

Missa
 R. m. n.
 Offic. Eccl.

19 Ad hæc complures Deiparæ imagines,
 in templis præsertim Patrum Carmelitarum,
 visuntur in quibus animæ in purgatorij flam-
 mis depictæ, per eiusdem Deiparæ precibus ab
 illo igne, Angelorum ministerio eripi conspi-
 ciuntur; id quod nobis ob oculos ponit, quæ
 spiritualiter in illis animabus peraguntur.
 Huc etiam spectat id, quod ex aliquorum sen-
 tentia c. 12. diximus, purgatorium in die Assump-
 tionis Deiparæ singulari Dei privilegio eua-
 cuatum esse. S. Brigitta lib. 6. reuel. c. 39. refert
 animam cuiusdam militis, qui in festiuitatem
 Deiparæ vigilijs ad eiusdem honorem jejuna-
 bat, horas, seu officium B. V. recitabat, & ore
 proprio in eiusdem Virginis honorem canebat
 à tribus acerbissimis poenis, quibus in pur-
 gatorio addicta erat, Deiparæ intercessione re-
 leuata fuisse, Christo Domino id matri con-
 cedente, illis verbis: *Bene dicta sis tu Mater cha-
 rissima, tibi nihil negari potest, fiat voluntas tua,
 ut petisti sic fiat.* hæc ibi.

S. Brigitta
 Militis a-
 nima B.
 Virg. pa-
 trocinio à
 purgatorij
 flammis
 eripitur.

Purgatorij
 flammis
 animas
 plurimas
 extrahit
 Deipara
 Dionysij
 Carthusij.

Nec silentio inuoluendum est exemplum
 quoddam Dionysij Carthusiani in serm. 2. de
 Assumptione, in quo Deiparæ benignitas erga
 defunctorum animas in purgatorio cruciatas
 perspicue cernitur. Duo, inquit, socij erant
 se inuicem diligentes, quorum vnus circa
 festum omnium Sanctorum defunctus est;

Alius verò continuus fletibus se se affligens ni-
 hil pro defuncto orauit: cui post festum Nati-
 uitatis Christi defunctus apparuit dicens nihil
 mihi profecisti solum plorando, & quasi im-
 probans ei fletum: Ecce, inquit, beatissima
 Virgo Maria singulis annis in festo Natiuitatis
 Christi ad purgatorij loca cum multitudine
 Angelorum descendit, & multas inde animas
 eripit, quoniam in nocte solemnitate illius
 Christum Regem gloriæ peperit. Cumque in
 proxima Natiuitatis Christi solemnitate de-
 scenderet, & multas eriperet animas, sperabam
 quod precibus tuis iuisset me etiam eductura,
 sed non fecit. Verum quoniam proxima nocte
 Dominicæ resurrectionis ioclet descendere ad
 purgatorium pro educatione animarum, eo
 quod Christus nocte illa Sanctos de limbo e-
 duxit, rogo ne cesses pro me cum lachrymis
 exorare, ut me illa nocte dignetur eripere: & in
 hoc scies te exaudiri, si tibi ultra non appa-
 ruero: & quia defunctus ille ad viuentem non
 redijt, creditur per Virginem gloriosam nocte
 illa ereptus. Ex hoc quoque exemplo docentur
 fideles pro amicis suis defunctis magis orare,
 quam flere, nisi pro illorum liberatione flectant
 orando. hæc Carthusianus.

DEIPARA IN PUBLICIS ORBIS
 calamitatibus Des misericordiam im-
 plorare non cessat.

Quo verò Deipara sanctissima non in pri-
 uatis tantum hominum necessitatibus
 diuinam misericordiam ad eos deriuat, verum
 in publicis etiam, & communibus, quæ à præ-
 potenti Deo propter hominum scelera impê-
 dent, calamitatibus suæ in nos maternæ pieta-
 tis viscera exhibeat, Deiq; flagella iuste infli-
 genda efficacissimis precibus, vel omnino a-
 uertat, vel saltem mitiget, testatur ipse Christus.
 Dominus apud S. Brigittam l. 6. reuel. c. 26. vbi
 conuictus fideles nimis longè ab eo recessis-
 se, subiicit: *Quod nisi preces matris meae interue-
 nirent, non esset spes misericordiae.* ita ibi Huius
 quoque rei fidem nobis abundè faciunt complures,
 quæ apud probatissimos auctores di-
 uersis ætatibus referuntur visiones, & præter-
 missis duabus illis ei usdem argumenti reuelationibus altera S. Dominico, altera verò cui-
 dam religioso factis, quas c. 20. asseremus. Nos
 huic capiti aliquot alias eiusmodi visiones in-
 feret eoperæ pretium existimamus.

Quo

*Viso tem-
pore Hen-
rici IV.
anno 1112.*
*Prodigia
plurima
contra Ec-
clesiæ pra-
dicatoris
ammissa.*
Sigebertus

Naucler^o.

Brijia

*Baronius
Rogerius*

Quo tempore Henricus Imperator eius nomi-
nis IV. ab anno millesimo centesimo vnde-
cimo in Paschalem II. summum Pontificem
propter inuestituras Episcoporum, quas vi ab
eo extorquere conatus est arma suscepit,
magnæ cladis Orbi præteritum; Germaniæ,
Longobardiæ, Populisque Imperio subiectis
(qui magna ex parte Imperatori consentiebant)
diuinitus sunt illatæ, quas per singulos annos
Sigebertus; & is, qui ab anno 1013. eius histo-
riam est prosecutus commemorant: eas nos
breuissimè indicabimus; vt oportunitate Dei-
paræ auxilium magis eniteat. Anno, inquit,
1112. Deo peccatis hominum offenso multa
eueniunt. In monte Castri loco Ecclesiæ S. Val-
detridis cum toto penè oppido arsit, Ecclesiæ
S. Michaëlis de periculo maris fulgurata diui-
nitus arsit cum ædificijs appendentibus sibi.
ita Sigebertus; sed Nauclerus vberius. Tertio,
inquit, nonas Ian. an. 1112. tantus terræ motus
suboritur ante inauditus; nam multæ Ecclesiæ
& ciuitates inde subuersæ sunt. Leodijs a quar-
tu vi immensam cladem est passa: visæ sunt san-
guinæ nebes magnum incutientes hominib^o
terrorem: eodem an. die 3. Ian. terræ motu oppi-
dum Rotemburgense, super Neccarum in
Sueuia, totaliter destructum est: anno Domini
1113. in pago Bracarensi circa Tornacum nix
tanta cecidit nono Kal. Maij, vt etiam syluas
fegerit, apud Rauennam, & Parmam in agris,
& intra moenia sanguis Iunio mense, An. 1117
tercio idus Decemb. ad mediã noctem lucen-
tibus stellis egro tereno 14. Lunæ Eclypsis facta
est. & contracto orbe multis coloribus, sed ma-
ximè sanguineo penè integra hora suffusa est,
13. Kal. Ian. prima hora noctis igneæ acies à
Septentrione in Orientem in cælo apparue-
runt, deinde per totum cælum sparsæ plurima
noctis parte videntibus miraculo, & stupori
fuerunt. hæc Nauclerus. Vbi illud adnotand^o,
Eclypsim hanc præter omnem naturæ ordinẽ
euenisse, cum non nisi 15. die ex Astrologorum
demonstrationibus contingere possit.

Baronius verò tom. 12. Annal. ad annum
1117. ex Rogerio in annalibus Anglicanis sic
habet. Apud Longobardiã magno terræ motu
facto, & vt testati sunt qui nouere, 40. dierum
spatio durante plurima domorum ædificia
conuerunt, & quod visu, dictuque constat mi-
rabile, vt illa quædam prægrandis mota est re-
pentè de statu proprio, iamq; ab omnibus in
loco longè remoto consistere cernitur. Medio-

lani viii patritiæ dignitatis dum de Republica
tractantes sub vna residerent Turri, auribus
omnium vxor foris insonuit, vnum ex illis no-
mine vocans, & festinato exire rogans; Quo
tardante persona quædam apparuit, quæ vo-
catum virum, vt egrederetur prece obtinuit.
Exeunte illo turris repente cecidit, & omnes,
qui ibidem erant casu miserabili oppressi. hæc
Rogerius. Cæterum in tot tantisque cladibus, in
tanta prodigiorum multitudine, ac veritate, ac
quæ ingentem, proximamq; Dei vltionem, ac
mundi finem adesse minitabantur, pijsissima, ac
benignissima Dei Genitrix, peccatorum, Ad-
uocata apud Christum summum Iudicem,
multorumq; scelerum, quæ in mundo tunc
grassabantur iustum vindicem sua intercessio-
ne se veluti murum firmissimũ opposuit, quod
quidem grandi miraculo Deo mundo testatu
esse voluit, Auctore Dodechino Germano, qui
circa hæc tempora vixit, cuius hæc sunt verba.
Anno millesimo centesimo decimo septimo
in octaua S. Ioannis Evangelistæ terræ motus
bis inter diem, & noctem tam terribilis per to-
tum orbem terrarum factus est, vt multa ædi-
ficia conuerent, & homines vix effugerent: sed
maximè in Italia, vbi tam periculosus, & hor-
ribilis fuit, vt manifestũ Dei iudicium super se
homines expectarent, cum per diuersa loca
Italiæ ciuitates, castella, villæ cum hominibus
inibi commorantibus, subito, hiatu terræ
deperirent. Nã & montes scissi sunt, & flumina
terra deglutiente exsiccata sunt; vt qui vellent
pedibus transire possent. Nec non flouius Pad^o
de alueo suo se erigens in modum fornacis in
altum se extulit, vt via pateret inter aquam, &
terram, & apertè daretur intelligi, quod elatis
fluctibus mundo exitium minaretur, cum sic
diutius aqua penderet, tandem in semetipsam
tanto sonitu demittitur, vt murmur illius per
milliaria audiretur. His tam mirandis, tamque
tremendis signis circumquaque diuulgatis, &
tribus diebus in ieiunijs, & orationib. per totam
Italiam ab omnibus petactis, apud Cremonam
quidam infantulus, in cunis iacens pannis
obstrictus in primam loquendi vocem contra
naturam os aperuit, matremque suam escas
parantem fratri suo maiori, qui plorando pa-
nem petierat, à corporis curis compescuit,
asserens sibi visam DEI GENITRICEM

MARIAM ante tribunal Christi stantem in-
stantissimisq; precibus pro iudicio, quod mun-
do propter peccata sua dare intenderat, ipsi
qui Deiparæ
auxilium
Dodechi-
nus.
Infantis
pueri te-
stimonij,
qui Deiparæ
sup-

*nam vidit
p. omnium
do inter
gentem.*

supplicansem; ac post hæc deposuit eloquiū
et sic ad tempus humanæ conditioni congru-
um. Hæc autem tanta, & tam horribilia mira-
bilia hi, qui viderunt, pericula mortis vix eva-
serunt, & non sunt compuncti, nec gratias ege-
runt; Deo pro evasione sua; qui verò audierunt
tā stupendam signum, non glorificaverunt
Deum, sed indurati in malitiis suis maiora pec-
cata prioribus addiderunt. Nam hoc eodem
anno multa perperrata mala, coniurationes
iniuste incendia homicidia, concremationes
Ecclesiarum, & abstractiones bonorum inibi
Deo ferientium, sed maximè in partibus Gal-
liæ; ubi Ciues contra Ciues confurgunt, & sibi
non consentientes capiunt bona, diripiunt
ciuitates, castella, domos, villas destruunt,
incendant; homines non humano, sed pecu-
dum more dilaniant, atque interimunt. His
etiam hoc anno Eclipsis Lunæ facta est, sci-
licet decimosexto Kalend. Iulij, & tertio Idus
Decembris Mirabile quoque signum decimo
septimo Kalend. Ianuarij in Cælo apparuit
varijs coloribus permixtum. hæc ille. Quæ
omnia Thomas Bozius de signis Ecclesiæ lib.
24. cap. 5. non minus piè, quàm eruditè perse-
quitur.

*Thomas
Bozius.*

*Gelafius
II. Pontif.*

Sigebertus

Sigonius

Cùm autem illius ætatis homines minimè
respicerent, (nam inter alia Henricus V. An-
no 1118. Burdinum Antipapam Gregorium
VIII. vocatum contra Gelafium II. Paschalis
successorem verum Pontificem erexit) nouis
cladibus sunt afflictij; vt videre est in Appendi-
ce ad Sigebertum; siquidem præter terræ-
motus, fulmina, & procellam, quæ anno 1118.
sauiuerunt, Mosa fluuius iuxta Abbatiam, quæ
dicitur Sustola quasi pendens in aëre fundum
suum visus est deseruisse. hæc ibi. Cæterùm
infantem eo anno locutum memorat etiam
Sigonius libro 10. de Regno Italiæ ad annum
1117. his verbis Tertio nonas Ianuarias Italia
inauditò ante multa secula terræmotu con-
cussa est, quippe eius impetu moenia, templa,
turres, quæ Vrbiùm passim cum ingenti morta-
lium strage procubuerunt, fontes turbati,
templorum lampades nullo impellente ven-
torum flato per aërem late, præcipuè Parmæ
noua Basilica, Veronæ adificiorum pars ma-
xima corruit. Hiatus item Terræ in illis parti-
bus ingentes apparuerunt, & arbores radicibus
euulsæ sunt. Insans locutus tristia, ac posten-
tosa quædam enunciauit. quin etiam 3. Ka-
lend. Februaris tremenda tonitrua, ac fulgu-

ra, quæ nulla hominum meminerat ætas, cre-
berrima immissa grandine, mortalium auri-
bus, oculisque objecta, rem in eam religionem
adduxerunt, vt dixi aliquid calamitatis im-
pendere homines suspensis mentibus pertime-
scent. Quod quæ pauorem animis maiorem
incutiebat, eadem prodigia, ac multo tristiora
ex Germania nunciabantur. hæc Sigonius.
Atque hæc de visione Deiparæ pro mundo
obsecrantis anno 1117. dicta sunt, nunc ad reli-
quas transeamus.

21 Anno 1128. cùm plurimi de pago Sues-
sionensi sacro igne accensi miserè tabescerent,
ad Deiparæ Ecclesiam confugientes centum, quæ Du-
& sex Deiparæ ope intra quindecim dies (vt
plenius tract. de Exempla, dicemus) sunt curati
inter quos quidam puer vndecim annorum
peccorum custos eodem igne tactus, à matre ad
templum delatus ad ingressum præcessit
excussus à quiete in gratiarum actionibus ru-
pit clamoribus æthera, narrauitque omnibus
se fuisse raptum ante Deum, & Dei Genitricem
pro populo supplicansem vidisse, vt dignare-
tur Deus hunc morbum à populo auertere, &
euertere; & hanc scintillam, quæ acciderat au-
ferre, & hoc responsum à filio suo benignè ac-
cepisse: Mater tu es Maris Stella, fiat volun-
tas tua. Idem paulò post se moriturum testatus
est, & sic euenit, non enim mensem superui-
xit: alia de hoc puero profus admiranda,
quæ suam visionem veram fuisse confirmant,
refert Vincentius in speculo historiali libro 27.
capit. 4. & S. Anton. 2. part. hist. titul. 16. cap.
14. §. 2. ea nos ad tract. de Exempla. referuamus.

Cæsarius Ordinis Cisterciensis, qui anno
Domini 1222. infigne opus de miraculis con-
scribebat in lib. 7. c. 2. narrat in quadam Eccle-
sia suæ Provinciæ suo tempore dum populus
sacrosanctæ Missæ sacrificio interesset, Dei
Genitricis imaginem tam vehementer sudasse,
vt omnes mirarentur, & sudoris guttæ matro-
narum peplis exteigerentur: qua de re inter-
rogatus quidam à dæmone obiectus, hoc re-
spondit; Quid statis, inquit, mirantes? filius
Mariæ manum extenderat ad feriendam, quæ
si non ipsa tenuisset, mundus iam minimè sub-
sisteret. Ecce hæc est causa sudoris, & audien-
tes omnes territi sunt. hæc ibi.

Idem Cæsarius libro 12. miraculorum,
capit. 58. scribit accepisse ab Abbatibus Ci-
sterciensibus ex Capitulo generali reueren-
tibus eodem anno, quo hæc scribebat, Wil-
helm.

hæc re-
paratio.
deprecãt
vult.

helmum quendam Monachum Ordinis Cisterciensis in Claraualle (cui multa diuinitus reuelabantur) dum oraret raptum in mentis excessu ad Christi tribunal, ad cuius dexteram Angelus cum tuba stabat, qui iussus est à Christo clangere, ejusque sonitu mundus totus non secus, ac solum in arbore contremuit, cumque secundo clangere juberetur, mater misericordix Deipara sciens, si secundo tuba Angelus infonaret, mundum consummandum, cæteris sanctis tacentibus surgens ad Christi pedes accidit, & ut sententiam differret, ac mundo parceret enixius orabat. At Christus Dominus mundum adeo in maligno positum dicebat, ut & Laici, & Ecclesiastici, tum Clerici, tum Monachi suis peccatis eum irritarent, ideoque sententiam differendam non esse. At Virgo mater sanctissima instabat ut parceret saltem propter Cistercienses suos deuotos. Hæc Cæcilius.

Similis vi-
sio cuiusdam
Nouitii ex
Ordine
Prædicato-
rum obla-
ta. S. An-
tonini.

His consonat visio illa, quæ per quietem objecta est cuidam Nouitio ex ordine Prædicatorum Spoleti, quam refert S. Antoninus 3. par. histor. tit. 23. cap. 5. §. 3. videbatur enim sibi videre Christum tanquam iratum in majestate sedentem, in alia verò sede collocatam Virginem gloriosam, quibus innumerabilis Angelorum, & Sanctorum multitudo aderat, cumque Christus præcepisset legi bona mundi, quæ quidem inuenta sunt pauca, similiter & legi mala, quæ præ nimia multitudine audire fastidiuit, subito (inquit S. Antoninus) totum mundum tanquam pallam unam Christus furiosè arripuit, eumque inferius cum impetu magno projiciens, dixit, Cùm iudicatur exeat condemnatus. Quod cum prædictus Nouitius tremebundus aspiceret, voce magna exclamauit, dicens, sancta Maria succurre miseris. Ad cuius voces protinus pia Virgo Maria surrexit, & projectum mundum propria manu recollectit, & dixit, Sine fili mundum, quem proprio sanguine redemisti adhuc iudicare, quia jam misi prædicatores meos, ut mundum ad te reuocarent. Hæc S. Antoninus, qui etiam addit, ad vocem illius Nouitij terræ motum subssecutum fuisse in ea Vrbe, ita ut plurima ædificia corruerint, & homines, & mulieres ea nocte de Ciuitate exierint, & fratres ad vocem illius accurrentes, eum penitus quasi insensibilem inueniunt, quam visionem magistro suo in hora

mortis narrauit, & in ipso nouitatu in magno spiritus seruore animam Deo reddidit. hæc ex S. Antonino.

22 Idem S. Antoninus 4. par. summæ tit. 17. cap. 2. refert admirabilem quandam Deiparæ apparitionem, qua, orbi tenatum periclitanti, ac summopere laboranti subuenisse se perspicue declarauit, cum enim anno Domini 1399. Christus Dominus propter hominum scelera uniuersum terrarum orbem in tres partes dissectum quasi delere in animum induxisset, in cuius rei signum iusserat quendam rusticum tres panes, quos habebat, in fontem immergere, Virgo sanctissimam in speciem venerabilis cuiusdam matronæ ej se ostendit ad fontem illum, prohibuitque quo minus eos immergeret, verum ille iterum, ac terriò redijt ad Christum, à quo demergere illos jubebatur, tandem uno in aquam demerso, reliquos iussu Virginis reserauit, quæ nimirum suis precibus filium è suscepto consilio, sententiæque dimouerat, mox rei totius significationem rustico aperuit, eique mandauit ut ad filij iram mitigandam, ubique supplicationes instituerentur ab hominibus candidis lineis indutis, & ut omnes è peccatorum cœno per poenitentiam emergerent, atque ad bonam se frugem reciperent: quod cum ille ubique euulgasset tantus animorum consecutus est motus, tanta morum, vitæque mutatio, ut idem S. Antonin. 3. par. hist. tit. 22. cap. 3. §. 32. fusè illam referat, narrat enim omnes mares, & foeminas, Laicos, Clericos, & Religiosos huiusmodi supplicationes instituisse, jejunijs, & precibus, per eos dies vacasse, dissidentium animos reconciliatos, sacræ confessionis, & Eucharistiæ sacramenta crebrius usurpata, & similia pietatis signa edica, additque rem fuisse prorsus mirandam, & quasi incredibilem: Nisi, inquit, oculis nostris vidissemus. Veram porro fuisse hanc visionem fructus animarum ex illa consecutus, quo homines ad imminentem mortem præpararentur declarauit: anno cum sequenti, qui fuit 1400. pestis ubique grassata tertiam fere hominum partem absumpsisse dicitur. hæc S. Antoninus.

Ex qua visione illud obiter animaduertere licet, nostris sceleribus (quibus Dei iram iugiter prouocamus) intercessionis Deiparæ efficaciam, aliqua saltem ex parte interdum retardari. hinc enim plurima Dei flagella patimur,

quæ tamen longè plura essent, nisi Deiparæ intercessio obmitteretur: hoc enim significatum existimo in illa veluti contentione, qua rusticus à Christo jubebatur tres panes demergeri, quod tamen à Virgine prohibebatur facere, tandemque uno demerito, duo sunt seruari: ut ergo fructum ejus intercessionis adipiscamur, peccata detestemur; diuina mandata accurate exequamur. In hujus enim rei figuram in nuptiis in Canna Galilee (quod alibi etiam animaduertimus) Deipara ministros monuit: *Quodcumque inquit, dixeris vobis facite*, ne tuorum precum fructus eorum contumacia impediretur: quocirca ad nostrorum peccatorum acerbiter ostendendam, quibus Deum in dies irritamus, visa est aliquando Deipara Christum orare, nec tamen Dei ultionem sublatam, quam tamen existimo longè majorem futuram fuisse, nisi ejus preces intercessissent: cujus rei memorabile exemplum nobis suppeditat Pratum spirituale à Sophronio Episcopo Hierosolymitano doctissimo, ac sanctissimo editum, cujus libri, & auctoris honorificatio habetur in Synodo Nicæna 11. Act. 4. in cap. enim 50. Prati spiritualis sic legitur: Scythopolis secunda est Palestinae Metropolis; in ea convenimus Abbatem Anastasiam, narrauitque nobis de Abbate Georgio incluso, dicens: Cùm quãdam nocte surrexisset, ut pulsarem signum) ea quippè cura mihi injun-

1. Ion. 2.

*Sophronio
in Prato
spirituali.
Synod. Ni-
cæna.
Pratum
spirituale.
Misericordi-
ne diuina
à nostris
sceleribus*

cta fuerat, ut excitarem fratres ad recollectam) *retardat,*
audui plorantem senem, profectusque ad il- *exempli*
lum rogare cœpi, dicens: Quid habes Pater, *demonstra-*
quia sic ploras? Ille verò nihil mihi respondit. *tur.*
Rursus eum rogarem illum, ut causam sletus *retardat,*
mihi aperiret: ingemiscens ille, & ex intimo *exempli*
corde suspirans, ait: Quomodo mihi à sletu *demonstra-*
temperem, cùm Dominus noster Iesus Chri- *tur.*
stus reconciliari nobis nolit? ego enim filii, vi-
debar mihi assistere cuidam super excelso
throno residenti, Multa verò millia circa illum
erant orantium illum, atque deprecantium de
quãdam re; Qui illorum precibus flexus non
est: Post hæc accessit ad illum mulier quã-
dam purpura induta, prociditque illi, & ait:
Vel propter me placare filiiile verò nihilomi-
nus inexorabilis mansit: atque idcirco ploro,
& ejulo, vetens quod futurum est. Hæc mihi
dixit Abbas Georgius, quinta illuc ecente fe-
ria cœnæ Domini, sequenti verò, id est para-
scœve, hora diei nona repentino, magnoque
terramoto, corruerunt urbes maritimæ Phœ-
nicis. hæc ille.

Ex his omnibus colligo, diuinam misericor-
diam sub typo Iudis jure optimo in circuito
Deiparæ per Thronum adumbratæ poni,
quod Virginis viscera misericordiæ virtus repleant,
& Virginis apud Christum precibus,
ac meritis Dei misericordia abundè in nos dif-
fundatur.

P R A E S T A N T I S S I M I Q V I Q V E T V M

Veteris, tum Noui testamenti Sancti per viginti quatuor seniores adumbrati in circuitu Virginis Deiparæ esse, eique obsequi, & gratias agere dicuntur.

C A P V T X V I I,

*Viginti-
quatuor se-
niores Vir-
ginem cele-
stant. eig.
de suis vi-
torijs gra-
tias agunt,*

Quartum, quod de Throno Dei Apocal. cap. 4. habetur, illud est, viginti quatuor seniores vestibus candidis, & coronis aureis insignes, cytharas, & phialas aureas plenas odoramentorum, quæ sunt orationes Sanctorum in manibus habentes, Dei Thronum suis sedibus circumambue: & cum quatuor animalia Deo gloriam, & honorem darent, proci-
debant; & ipsi Seniores ante sedentem in Throno, eumque adorabant: nec non coronas suas ante Thronum mittebant, dicen-
tes: *Dignum es Domine Deus noster accipere*

*gloriam, & honorem, & virtutem, &c. Et hæc quidem is, quæ de Virgine gloria per Dei thronum significata affirmamus, optimè congruunt, ut S. Antoninus 4. partit. 11. cap. 2. §. 11. aperte docet, cujus verba infra afferemus. Mesitò enim hi Seniores Deo gratias agentes in circuitu Throni, id est B. Virginis, esse, & coronas suas ante eandem etiam mittere describuntur. Quod ut melius demonstremus, illud initio statuendum est, Hos viginti quatuor Seniores, ut omittam va-
rias*